

Δημήτρης Μυταράς

«Τό σχέδιο είναι ή τιμιότης τής τέχνης», εἶπε ὁ Ingres καί καταλαβαίνω τί ἤθελε νά πῆ. Τό «σχέδιο» ἐν τούτοις εἶναι καί ή φτώχεια τής ζωγραφικῆς, πού τήν ἐμποδίζει νά ἀναπτυχθῆ. Ὅλη ή λεπτότης τής ζωγραφικῆς τέχνης ἐγκείται στό νά ξαίρουμε νά διευθύνουμε αὐτή τήν συχνά καταστρεπτική δύναμη πού εἶναι τό σχέδιο».

Ὁ Μυταράς εἶναι ἕνας νέος ζωγράφος πού σχεδιάζει, παίζει στά χέρια του αὐτό τό δίκτοπο μαχαίρι. Σχεδιάζει τά ὄρια τῶν χρωμάτων χρωματίζοντας καί ζωγραφίζοντας. Ἐκεῖνο πού τόν ξεχωρίζει ἀπό τούς νέους ζωγράφους, πού χαίρονται τήν ἐλευθερία τους τόσο πολύ πού κινδυνεύουν σχεδόν νά τή χάσουν, εἶναι ή ἐνστικτώδης του ἐπίγνωση τοῦ ὅτι ή ζωγραφική εἶναι ἕνας συνεχῆς μόχθος μεταφράσεως τῶν τριῶν διαστάσεων στή γλώσσα τής ζωγραφικῆς, πού εἶναι ή γλώσσα τῶν χρωματικῶν ἀρμονιῶν.

Θᾶμουν ἀπό τούς πρώτους πού θά δεχόμεν πῶς τό σχέδιο εἶναι ὁ μεγαλύτερος καί πιό ὑπουλος κίνδυνος τής ζωγραφικῆς, ἀλλά καί ὁ πρώτος πού θά ὁμολογοῦσα ὅτι ή ἐπιστροφή στό σχέδιο εἶναι τό μεγάλο μυστικό τής αἰώνιας ἀνανέωσης τής ζωγραφικῆς. Ἡ ζωγραφική εἶναι ἄλλο πρᾶγμα ἀπό τό σχέδιο, μά εἶναι ἐν τούτοις σχέδιο.

Γιάννης Τσαρούχης

Δημήτρη Μυταρά, Σχέδιο, 1958 (ΖΥΓΟΣ 1960, 10).

Το κείμενο αναδημοσιεύεται από το Περιοδικό «ΖΥΓΟΣ», Νοέμβριος – Δεκέμβριος 1960, τεύχος 60-61, σελ. 11.

Δημήτρη Μυταρά, «Απόγευμα», 0,60 X 0,45, 1960 («ΖΥΓΟΣ», 1960).

Δημήτρη Μυταρά, Σχέδιο, 1958 («ΖΥΓΟΣ», 1960).

